

மு க வு ரை .

சென்னை யூனிவர்ஸிடியாரால் 1903-ம் ஆண்டு 19. ஏ. பட்டப்பரீட்சைக்குப் பாடமாக நியமிக்கப்பட்ட முல்லைப்பாட்டையும் அதை அறிந்துகொள்ளுதற்கு இன்றியமையாத மதுரை ஆசிரியர் நச்சினூக்கினிய ருரையையும் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கி, மாணக்கர்களுக்கு அவை விளங்கும்வண்ணம் தூதனமாக எளிய நடையில் எழுதிய குறிப்புக்களையும் உரியவிடங்களிற் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கலானேன்.

முல்லைப்பாட்டென்பது கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவரான நப்பூதனார் பாடியது; இஃது ஆசிரியப்பா; 30௩-அடிகளையுடையது; பகைமேற்சேன்ற தலைவன் வருமளவும் தலைவி பொறுத்துக்கொண்டிருந்தல் டத்து அவன் வந்ததனைக்கண்டு தோழிமுதலியோர்கள் தம்முட் கூறியதாக இயற்றப்பெற்றது.

இந்நூலில், தனித்திருக்கும் தலைவியின் இயல்பும் கார்க்காலத்தின் இயற்கையும் படைவிட்டிற் பகைவர் அடைந்த வருத்தமிகுதியும் தலைவனது வீரமுதலியவைகளும் பிறவும் மிகச்செவ்வையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல், உரையாசிரியர் பலருரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது; பலநூலாசிரியர்கள் இதிலுள்ளவாக்கியங்களைத் தாமியுற்றும் நூல்களுள் ஆங்காங்கு அமைத்து அழகுபடுத்தியிருக்கின்றனர்; “முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றியவாமொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்” என்பது விதியன்றோ.

இதிற பண்டைக்காலச்செய்திகள் பல காணப்படும்.

இதிலுள்ள விஷயம் ஒவ்வொன்றும் யாவரும் எப்பொழுதும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அனுபவமாக உள்ளதாதலின், இந்நூல் படிப்பவர்களுக்கு மிகச்சுடர்ப்பத்தை விளைவிக்குமென்பது கூறாமலே விளங்கும்; செவ்வாய்க்காலத்திலும் இயற்கையழகு சிறந்ததென்பது எல்லோருக்கு உத்தேசித்த விஷயமே.

விளங்க எழுதவேண்டியவைகளைப் பல்காரணங்களால்நான் எழுது திருத்தல் கூடும்; கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்து கலாசாலைகளில் தமிழ்ப்பண்டிதர்களால் விற்ப்புக்கும் விவகிகள் அக்குற்றத்தைப் பொறுத்து மாணக்கர்களுக்கு உரிய விஷயங்களைத் தெரிவிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

நூல்.

—.....

இது, நக்கீரனார் முதலிய சங்கப்புலவர்களியற்றிய பத்துப் பாட்டினுள் ஐந்தாவது. பத்துப்பாட்டுக்கள் இன்னவையென்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவா லுணர்க:—

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவீனிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.”

அவற்றுள்,—

முதலாவது திருமுருகாற்றுப்படை ௩௧௭-அடிகளையுடையது ; முருகக்கடவுண்மீது மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது ; இதில் முருகக்கடவுளுடைய ஸ்தலங்களுட்சிறந்த திருப்பரங்குன்றம், திருச்சேலையாய் (திருச்செந்தூர்), திருவாலினன்குடி (பழனி), திருவேரகம், குன்றுதோறூடல், பழமுதிர்சோலையென்னும் ஆறுபடைவீடுகளும், அவற்றில் அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் விதமும் முறையே நிரம்பப் பாராட்டிக் கூறப்படும்.

இரண்டாவது பொருநாற்றுப்படை ௨௪௮-அடிகளையுடையது; இளஞ்சேட்சென்னி புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற்பெருவளவனை முத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது; இதில் கரிகாற்பெருவளவன் கொடையும் அவன்வீரமும் அவனாண்ட சோழநாட்டின் வளமும் காவிரிநதியின் சிறப்பும் நன்றாகக் கூறப்படும்.

மூன்றாவது சிறுபாணாற்றுப்படை ௨௩௬ - அடிகளையுடையது; ஏறுமா நாட்டு நல்லியக்கோட நென்பவனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது ; இதில் நல்லியக்கோடனது வண்மையும் அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆலூர் முதலியவற்றி னியல்பும், அவற்றிலிருந்த மாந்தர்களது நற்குண நற்செய்கைகளும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களுடைய இராஜாநாடிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறையூர் ரென்னு மூன்றுநகரங்களி னிலை பேகன் பாரி காரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓரி யென்னும் வள்ளல்கட சுவரும் இன்னஇன்ன கொடையாற் பெயர் பெற்றோர்க ளென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது பெரும்பாணாற்றுப்படை ௩௦௦ - அடிகளையுடையது ; காஞ்சி நகரத்திருந்த தொண்டைநாடு இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது ; இதில் அவனது வண்மையும், தொண்டைநாட்டிலேயுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைவளங்களும், அவற்றில்வாழும் மாந்தருடைய தொழில் வண ஓப்புரவு முதலியனவும், காஞ்சி நகரத்தின் சிறப்பும், திருமாவின் துற்றெட்டித்திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகிய திருநெல்வேலி வெண்பதம் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாவது முல்லைப்பாட்டு. இதன் வரலாற்றை முகவுரையிற் காண்க.

ஆறாவது மதுரைக்காஞ்சி எஅஉ - அடிகளையுடையது ; தலையாலக் கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறு நிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாங்குடிமருதனார் பாடியது ; இதில் பாண்டி நாட்டின் ஐந்திணைவளங்களும், மதுரையம்பதியி னழகும், அப்பாண்டியனது வீரமுதலியனவும், சேரராஜனது நாளோலக்கச் சிறப் பும், அக்காலத்திருந்த பலசிற்றரசர்களுடைய பெருமையும், அருச்சுன னுக்குக் கண்ணன் உபதேசித்த பகவத்கீதையின் மேம்பாடும் இன்னும் பலவுங் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஏழாவது நெடுநல்வாடை கஅஅ - அடிகளையுடையது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை நீக்கினார் பாடியது ; இதில் ஐப்பசிகார்த்திகை மாதங் களாகிய கூதிர்க்காலத்தினியல்பும் தனித்திருந்த தலைவியது வருத்தமிகு தியும் படைவீட்டில் தலைவனிருக்கும் வண்ணமும் விளங்கக் கூறப்பட்டு ள்ளன.

எட்டாவது குறிஞ்சிப்பாட்டு உகக - அடிகளையுடையது ; ஆரியவர சன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர் பாடியது ; இதில் மலை வளங்களும், இல்லறமுறைமையும், தலைவனும் தலைவியும் தம்முள்வைக் கத்தகு மன்புடைமையும், கற்பின் இன்றியமையாமையும், பலமலர்விசே டங்களும் அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளன ; இது பெருங்குறிஞ்சி யென்றும் பெ யர் பெறும்.

ஒன்பதாவது பட்டினப்பாலை கடக - அடிகளையுடையது ; சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது ; இதிற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பும், சோழநாட்டின்வளமும் காவிரி நதி பயன்படுதலும், அச்சோழனுடையபராக்கிரமமும், அவனுடைய செங் கோலின் மேன்மையும் நிரம்ப விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலைக் கேட்டு அச்சோழன் கடியலூருருத்திரங்கண்ணனுக்குப் பதினாறுலகம் பொன் பரிசளித்தா னென்று கலிங்கத்துப்பாணியார் நெரிகின்றது.

பத்தாவது மலைபடுகடாம் டுஅக - அடிகளையுடையது ; பல்குன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன் அஞ்சிய நன்னனை இடனிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றார் பெருங்கே ஆராய்நார் பாடியது ; இதில் அவ னுர்க்குச்செல்லும் வழியினியல்பும், ட்டவேட்டித்துக்கிடைக்கும் உண வின் வகைகளும் அவனது மலை சோகொண்டார்க் கொள்களும், அவனது வள்ளன்மையும், ஆற்றலும், அவனது "நா, அவனது நாளோலக்கச் சிறப்பும், அவனது "நூலார் நுங்காதலர்" எ. காரியுண்டிக் கடவு னென்னும் திருநாமத்தோடு மையுணர்ந்துதல் "நாவிபெருமானது மகிமையும், அவனுடைய முன்னேறினும்" என்றும், "நா, அவனாரினியல் பும், அவனது சேயாநென்னும் னுஞ்செய்யுளுரையவளங்களும் விளங் தே கூறப்பட்டுள்ளன. இது கூற்றின்வைக்ககதவனவும் பெயர்பெறும்

இம் காவது பெரும்பாணம் சிரியராகியநச்சிஸ்ரீக்கினியர் பாண்டி வளகாட்டுள் த்திருநத் தொண்டைநாடு அருவத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத் தின்புலகண்ணூர் பாடியது; இதில் உள்ள பலவகையான எல்லா நூல் காட்டிலேயுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐங் இவரது சமயம் சைவமே. இவர் மாந்தருடைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு புரிதனி, வெண்டிசை விளங்க சிறப்பும், திருமாவின் துற்றெடுத்திரு வென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன. ததுவாச, ஞன்மறை துணிந்தந்

பொரு ளாகிய, தாயனான நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யானன்” என்னும் உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவதலங்க ளுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திருநாமங்களாகிய ‘திருச்சிற்றம்பலம்,’ ‘பெ ரும்பற்றப்புலியூர்’ என் பவற்றை முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதாரணமாக இவர் தொல்காப்பியம் எழுத் ததிகாரத்து மொழிமரபில் “ஒரெழுத்தொருமொழி” என்னுஞ் சூத்திர த்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலாலும், சைவசமயத்துச் சிறந்ததூல் களாகிய திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் என்பவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பலவிடங்களில் இலக்கிய விலக்கணப் பொருள்களுக் கேயன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும் மேற்கோள்கள் எடுத்து ஆண்டுள்ள தனாலும், அங்ஙனம் மேற்கோள்கொண்ட சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுரைகளாலும், நாமகளிலம்பகத்து ‘மேகம் மீன்ற’ என்னும் ஈ.க.ந.-ம் செய்யுளில் ‘போகம்மீன்ற புண்ணியன்’ என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரையாலும், திருமுருகாற்றுப்படை யுரையிற்காட்டிய சில நயங் களாலும், மற்றுஞ் சிலவற்றாலும், நச்சினுர்க்கினியரது சைவ சமயாபி மானம் நன்குவெளியாம்.

நச்சினுர்க்கினியர், இந்நூலுக்கன்றிப் பத்துப்பாட்டினுள் மற்றநூல் களுக்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் கலித்தொகைக்கும் குறுந்தொகையில் பேராசிரியர் பொருளெழுதாதொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரை செய்தருளினார். இன்னுஞ் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென் பர்; அவை இவையென்று புலப்படவில்லை. இக்காலத்து வழங்கும் திருக் கோவையாருரை பேராசிரியரார் செய்யப்பட்டதென்று தெரிகின்றமை யாலும், இவர் அந்நூற்குச்செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முதலிய மற்றுஞ்சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச் சிறப்புப்பாயிரத்திலேனும் வேறென்றிலேனும் கூறப் படாமையாலும், அவைகள் இங்கே எழுதப்பட்டில

சீவகசிந்தாமணிக்கு நச்சினுர்க்கினியர் முதன்முறை ஒருரை யெழுதி, அக்காலத்துப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சில ருக்குக்காட்ட, அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரியாமை கண்டு, பின்பு ஆறகததூல்கள் பலவற்றையும் நலமுற ஆராய்ந்து திரண்டாமுறை இவ் வுரையை யெழுதி அவர்களுக்குக் காட்டவே, அவர்கள் உற்றுநோக்கி வி யந்து இவ்வுரையை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்க ளென்று சைனர் கூறு கின்றனர்.

நாமகளிலம்பகத்தில் “கண்ணுளார் துங்காதலர்” என்னும் ஈ.க.-ம் செய்யுளுரையில் “ஈங்குத் தன்மையையுணர்த்துதல் “செலவினும் வரவி னும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறினும்” என்றும், குணமாலையாரிலம்ப கத்தில் “மங்கை நல்லவர்” என்னுஞ்செய்யுளுரையில் “ஆசிரியர் “நண்டுந் தம்பியும்” என்று தும்பியைப்பின்பவை”

“மாவு மாக்களு மையறி வென்ப” என்ற ஐயறிவு இதற்கும் ஏறுதற் கென்றுணர்க; இதனை வாராததனால் வந்ததுமுடித்த லென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கொள்க வென்று ஆண்டு உரை கூறிப்போந்தாம்” என்றும் நச்சினூக்கினியர் எழுதியிருத்தலால், இவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதின பின்பு சேவகசிந்தாமணிக்கு உரையெழுதின ரென்று விளங்குகின்றது.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் இவ்வரால் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட டெள்ள மேற்கோள்களமைந்த நூல்களுள் இதுகாறும் விளங்கியவை வருமாறு:—

க. அகத்தியம்
உ. அகநானூறு
ங. அணியியல்
ச. அவிநயம்
ரு. ஆசாரக்கோவை
கூ. இறையனாரகப்பொருள்
எ. எழிஇக்கோவை
அ. ஏலாதி
கூ. ஐங்குறு நூறு
கௌ. ஐந்திணையெழுபது
கக. ஐந்திணையம்பது
கஉ. கடகண்டு
கங. கலித்தொகை
கச. களவழிநாற்பது
கரு. காக்கைபாடினியம்
ககூ. குணநாற்பது
கஎ. குறிஞ்சிப்பாட்டு
கஅ. குறுந்தொகை
ககூ. கூத்தநூல்
உௌ. கைஞ்சிலை
உக. கொன்றைவேந்தன்
உஉ. சிலப்பதிகாரம்
உக. சிறுகாக்கைபாடினியம்
உச. சிறுபஞ்சமூலம்
உரு. சிறுபாணற்றுப்படை
உகூ. சினேந்திரமாலை
உஎ. சேவகசிந்தாமணி
உஅ. தகடீர்யாத்திரை
உகூ. திணைமாலையூற்றைம்பது
கௌ. திணைமொழியையம்பது.

ஙக. திரிகடுகம்
ஙஉ. திருக்குறள்
ஙங. திருக்கோவையார்
ஙச. திருமுருகாற்றுப்படை
ஙரு. திருவாசகம்
ஙகூ. தொல்காப்பியம்
ஙஎ. நற்றிணைநானூறு
ஙஅ. நாடகநூல்
ஙகூ. நாலடியார்
சௌ. நெடுநல்வாடை
சக. பட்டினப்பாலை
சஉ. பதிற்றுப்பத்து
சங. பரிபாடல்
சச. பல்காப்பியம்
சரு. பல்காயம்
சகூ. பழமொழி
சஎ. பன்னிருபடலம்
சஅ. பாரதவெண்பா
சகூ. புறநானூறு
ருௌ. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
ருக. பூதபுராணம்
ருஉ. பெருங்கதை
ருங. பெரும்பாணற்றுப்படை
ருச. பெரும்பொருள்விளக்கம்
ருரு. பொய்கையார் முதலாயினோர்
செய்த அந்தாதி
ருகூ. பொருநராற்றுப்படை
ருஎ. மணிமேகலை
ருஅ. மதுரைக்காஞ்சி
ருகூ. மலைபடுகடாம்

சு.௦. மாபுராணம்	சு.௩. யாழ்தூல்
சு.௧. முத்தொள்ளாயிரம் ✓	சு.௪. வசைக்கடம்
சு.௨. முதுமொழிக்காஞ்சி	சு.௫. வஞ்சிப்பா
சு.௩. முல்லைப்பாட்டு	சு.௬. வளையாபதி
சு.௪. மோதிரப்பாட்டு ✓	சு.௭. விளக்கத்தார்கூத்து.

இன்னும் விளங்காத நூல்கள் பல.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் பல உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்குவிளக்கிப்போகின்றமையின், இவரை வடமொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவராகச் சொல்லுதற் கிடமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப் பட்டிருத்தலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினுற்பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது.

அமிழ்தினுயினிய தமிழ்மடவரல் செய் அருந்தவத்தின் பெரும்பயனாக அவதரித்தருளிய இம்மகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

இவருடைய மேம்பாட்டைப் பாராட்டி அக்காலத்து ஆன்றோரார் செய்யப்பட்ட உரைச் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் வருமாறு:—

வெண்பா.

பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுக்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு னோஞ்ஞான்றஞ்— சா. ௩
திருத்தரு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னூர்க்கினிய மே.

தொல்காப் பியத்திற் றொகுத்த பொருளனைத்து
மெல்லார்க்கு மொப்ப வினிதுரைத்தான்—சொல்லார்
மதுரைநகீசி னூர்க்கினியன் மாமறையோன் கல்விச்
சுதிரின் சுடரெறிப்பக்கண்டு.

ஆசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
நூற்படு வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னூற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுயிர் மூன்று
மீழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கிறெல் சீர்த்தித்

தொல்காப் பியமெனூந் தொடுகடற் பரப்பை
 மறுவுந் குறைவு மின்றி யென்றுந்
 கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
 நிலையுடை கலத்தி னெடுக்கரை காணுந்
 கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
 நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
 முரையிடை யிட்ட காண்டுகை யுரைத்து
 மானோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
 சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
 லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
 முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
 மொலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குந்
 கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
 குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
 தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
 வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
 கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
 யிறைச்சிப் பெர்ருளுந் கெய்தும் வகையைத்
 திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொள்துத்
 துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
 முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
 பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
 பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த
 நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
 போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
 வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
 பொய்யில் வான்கதை பேரதிந்த சேந்தமிழ்ச்
 சீந்தா மணியைத் தென்கடன் மாநிலம்
 வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
 பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
 தீருத்த முனிவன் கருத்திது வெள்ளப்
 பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டோடர்ப் படுத்து
 வினையோடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
 நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
 கல்வியுந் காட்சியுந் காசினி யறியப்
 பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
 கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
 விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தார்

தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
 வண்டியிர் சோலை மதுரா புரிதனி
 லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
 பயின்ற கேள்விப் பாரத் துவாச
 னான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய .
 தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
 தானே யாகிய தன்மை யாள
 னவின்ற வாய்மை நச்சினூர்க் கினிய
 னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
 மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
 ஆழி ஆழி காலம்
 வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

விருத்தம்.

பச்சைமா லனைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
 வெச்சினூற் றிசையு முண்ணு மமிழ்தென வெழுநா வெச்சின்
 மெச்சினா னாரும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போத
 னச்சினூர்க் கினிய னெச்சி னறுந்தமிழ் ஈகர்வர் நல்லோர்.

முல்லைப்பாட்டு.

- நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடி மிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு
- ௫ கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிவி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் ம்ருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
- ௧௦ யரும்பவி மூலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தெரிடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக
ணடுங்குகவ லசைத்த கையள் கைய
- ௧௫ கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
வின்னே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
- ௨௦ வருத றலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவர லெவ்வங் களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
- ௨௫ சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி
வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்
- ௩௦ கவலை முற்றங் காவ.னின்ற

- தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்வினை யின்குள குண்ணுது துதறுடைத்
தயினுனை மருப்பிற்றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
- ௩௫ கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா வினைஞர் கவளங் கைப்பக்
கற்றேய்த் துடுத்த யடிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ
ரோடா வல்விற் றூணி நாற்றிக்
- ௪௦ கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்
பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுதிரைத்து
வாங்குவில் லரண மரண மாக
வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேரோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி யகநேர்பு
- ௪௫ குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத்
திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வான்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
- ௫௦ நெடுநா வொண்மணி * நிழற்றிய நடுநா
ளதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித்துப் போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
பெருமு தாள ரேமஞ் சூழப்
- ௫௫ பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க
டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
யெறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்தின்
குறுநீர்க் கன்ன லினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவிங்கு செறிவுடை
- ௬௦ மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லிற்
யிருமணி விளக்கங் காட்டித் திணுநா

- னெழினி வாங்கிய வீரதைப் பள்ளியு
 சுரு ஞடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற்
 படம்புக்கு * மிலேச்ச ருழைய ராக
 மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅ
 தெடுத்தெறி யெஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
 பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
 ௭0 பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமியத்
 தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
 சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
 வைந்துணைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
 துண்ணு துயங்கு மாசிந் தித்து
 ௭௫ மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை
 முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுணைந்து
 பகைவர்ச் சட்டிய படைகொ ணுன்னவிர
 னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
 யரசிருந்து பணிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை
 ௮0 யின்றியில் வதியுநற் காணு டியருழந்து
 நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
 நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியு
 மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்து
 மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து
 ௮௫ பாவை விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல்
 விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
 முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
 யின்ப விமிழிசை யோர்ப்பனன் கிடந்தோ
 ளஞ்செவி நிறைய வாலின வென்றுபிறர்
 ௯0 வேண்டுபுலங் கவர்ந்த விண்டுபெருந் தானையொடு
 விசய வெல்கொடி யுயரி வலனேர்பு
 வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர்
 செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
 முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
 ௯௫ கோடற் குவிமுதை யங்கை யவிழ்த்

தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப் பிரலையோடு மடமா னுகள்
க00 வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்
துணைபரி துரக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லையென்று பெயர்கூறினர்; முல்லைசான்ற கற்புப் பொருந்திபதனால். இல்லறச்சிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்து வருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து இல் லறச்சிகழ்த்திய இயற்கை முல்லை யாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொரு டர முல்லையென்று இச்செய்யுட்கு நப்பூக்ஞர் பெயர்கூறினமையிற் கண வன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவர்க்குத்தா யிற்று. * “தானேசேறல்” என்னும்விதியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு

(குறிப்பு) முல்லைசான்றகற்பு - இருத்தல் அமைந்தகற்பு; முல்லை- இருத்தல். இனி முல்லைமலரைச் சூடிதற்கமைந்த கற்பெனினும் பொருந் தும்; கற்புடைய மங்கையர் முல்லைமலரைச் சூடிக்கொள்ளுதல் மரபு. இதுகாணம்பற்றியே முல்லைக்கொடி கற்பென்று பெயர்பெறும். வருந் துணையும் - வருமளவும். ஆற்றியிரு - பொறுத்திரு. தானே சேறலுந் தன் னெடு சிவணிய, வேறோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே என்பதன்பொருள்: தன்பகையை வெல்லுதற்குத் தானே செல்லுதலும் அவனோடு நட்புக் கொண்ட மற்றையோர் அவனுக்குத் துணையாகிச் செல்லுதலும் ஆகியஇரு பகுதியும் அரசன் கண்ணவாம் என்று என்றது, பகைவரை அடக்குதற்கு அரசன் றானே செல்லுதலும் அவனோடு நட்புக்கொண்ட பிறர் செல்லுத லும் விதியாமென்றவாறு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியக்கருதியதனை அவன்குறிப்பாணுணர்ந்து ஆற்றாளாய் தலைவியதுநிலைமைகண்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம் படாதவனைப் பெருமுதுபெண்டிர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது, நீவருத்தநீங்குவதெனக்கூற, அதுகேட்டு அவன் நீடுவினைந்து ஆற்றியிருந்த வழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக்கண்டு வாயில்கள் தம்முட்குறி

* தொல்சாப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்தினையியல், ௨௭

யது.இது, * “வாயி லுசாவே தம்முளு முரிய” † “எல்லா வாயிலு மிருவர்
தேனத்தும்-புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப” என்பனவற்றிற்குநீர்

(கு - 4) வினைவயின் - போர்க்கண். ஆற்றான் ஆய - பொருதவனாகிய. பெருமுது பெண்டிர் - மிகமுதிர்ந்த மகளிர், வாய்வது - உண்மை. நீங்குவது - நீங்கவேண்டுவது. பெண்டிர் கூறவென்க. நீடுகினைந்து - இவ்வாறு தலைவர் பிரிந்தாலல்லாமல் அரசியல் நடவாதென்று நினைத்து, வாயில் கன் - துதிற்றுகுரியவர்கள். 'வாயிலுசாவே' என்பதற்குப்பொருள்: ஒருவர் மற்றொருவர்க்கு உரைப்பதுபோலத் தங்களுட் சொல்லுதலும் அமையுமென்பது. 'எல்லாவாயிலும்' என்பதன்பொருள்: துதிற்றுகுரிய எல்லோரும் தலைவனிடத்தும் தலைவியிடத்தும் பொருந்திய மனமகிழ்ச்சிப் பொருளை ஸீகழ்த்துதலைத் தமக்குப் பொருளாகவுடையர். எ - று.

1. நான் தலை உலகம் வளோடு—அகலத்தை இடத்தேயுடைய உலகத்தை வளோத்து,

(கு - 4) 'நன' என்பது அகரவீற்று உரிச்சொல்; அகலம் என்னும் குறிப்புப் பொருளையுணர்த்தும்.

1, 2. [நேமியொடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை:]

1. நேமியோடு வலம்புரி தாங்கு தடக்கை மால் (ந.)—சக்கரத் தோடே வலம்புரியைத்தாங்கும் பெரியகைகளையுடையமால்,

(கு - 4) வலம்புரி-ஒருவகைச்சங்கு; வலமாகவளைந்துள்ளதென்பது பொருள்.

2. மா பொறித்த மால் (ந.)—திருமார்பிடத்தே திருமகளைவைத்த மால்.

(கு - 4) பொறித்த - வைத்த; இதனை “வடபுலவிமயத்து வாங்கு விற்பொறித்த” என்னும் சிறுபாணற்றுப்படையுரையானுமுணர்க.

3. நீர் செவல ஸ்மிரந்த மாஅல் போல—மாவலிவார்த்த நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலேப்போல, இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்கணங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற திருமகளையணைத்தகையிலே நீர் செல்லவென்ற மாம்

இதனாலே முஸ்லீம்குரிய தெய்வங்கூறினார்.

(கு - 4) மாவலி - ஓரசரன்; இவனிடம் திருமால் குறுகியவடிவத் துடன் சென்று மூன்றடிமண்டிகேட்டு உடன்பட்ட அவன் தாரைநீர்வார்த்த வுடனே பெரியவடிவங்கொண்டு பூமியையும் ஆகாயத்தையும் அளந்தா ரென்பது புராணகதை. நேமி - சக்கரம்; ஈண்டுச் சக்கரரேகை; வலம் புரி - சங்கரேகை; இவை சிறந்த ஆடவர் மகளிர்களுடைய கையிலுள்ள உத்தம இலக்கணங்கள்; பெற்றிருக்கின்ற கையென இயைத்தலும் பொருந்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௨௦௭.

†

22

22

கற்பியல், ந௭.

தம்; “வலம்புரி பொறித்த வண்ணை மதவலி” என்றார்; (சிந்தா.நாம. கங்நு) திருமால் மூல்லைத்திணைக்குரியதெய்வம்; ‘மாயோன்மேய காடுறையுலகம்’ என்பர்; (தொல். பொரு. நு.)

4, 5. [பாடியிழ் பணிக்கடல் பருகிவல னேர்பு, கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடி இமிழ் பணிக் கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு—ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

5. உலகம் வளைஇ (க) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி—பெய்யுங் காலத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த கடியசெலவினையுடைய மேகம்,

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்சேலநிமிர்ந்ததென்றார். இனி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைத்துக்கொண்டெனியிர்ந்த மா வென்று முறைப்பர்.

6. பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மலை—பெரிய மழையைப் பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மலைக்காலத்துப் பாவைவிளக்கு (அரு) எனக்கூட்டுக.

இதனானே மூல்லைக்குரிய * காரும் மாலையுங் கூறினர்.

மால்போலெழுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

(கு - பு) ‘பெரும்பெயல் பொழிந்த’ என்றதனாற் கார்காலம் கூறப் பட்டது. கார்காலமும் மலைக்காலமும் முறையே மூல்லைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதுமாம்.

7. [அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி:] அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் நல்லோர் (கஅ) போகி—அரியகாவலையுடையபழைய ஊர்ப்பக்கத்துப் பாக்கத்தே படைத்தலைவரேவலால் நற்சொற்கோடற்குரியோர்போய்,

(கு - பு) பாக்கம் - பக்கத்துள்ள ஊர். நற்சொற்கோடல் - நல்லநிமித்தமான வார்த்தையைக்கேட்டல்.

8, 11. [யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ மூல்லை, யரும்பலி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது, † பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நீற்ப.]

8. 10. நறு வீ மூல்லை அரும்பு யாழ் இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப அவிழ் அலரி நாழி கொண்டநெல்லொடு தூஉய்—நறியபூக்களையுடைய

ய மூல்லையினது அரும்புகள் யாழினது ஓசையினையுடைய இன

* “காரு மாலையு மூல்லை குறிஞ்சி - கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்.” என்பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், கூ.

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதற்கு ஒருபிரகியிலும் உரையிலது; பெரிய முதிர்ந்த பெண்டிரென்க.

மானவண்டுகள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழந்தபூவை நாழியிடத்தே
கொண்டுபோன நெல்லுடனேதூவி,

10, 11. கை தொழுது விரிசசி நிற்ப—தெய்வத்தை வணக்கி நற்சொற்
கேட்டு நிற்க,

நல்லோர் (கக) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழுது நிற்பவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகல்கருதினாற் போர்செய்யவேண்டதலின், அவனாட்டந்தணர் முதலியோரைத்தன்னாட்டின்கண்ணே அழைத்தற்கும், அதனையறியாத ஆவைக் கொண்டுபோந்து தான் காதற்கு மாகத் தன்படைத்தலைவரைநோக்கி அரசன் நிரையடித்தற்குவியவழி, அவர் அவனாரினின்றும்போய் ஒருபாக்கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல் வரும் ஆக்கத்தையறிதற்கு விரிச்சிபோக்கல் வேண்டுமென்று புறத்தினையியலுட்கூறினமையான், ஈண்டும் அவ்வாறேகூறினார். அது, * “வேந்து விடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி - னாதந் தோம்பன் மேவற் றாகும்.” † “படையியங்கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி” என்னுஞ் சூத்திரங்களானும், “திரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி - நரைமுதியோ ளின்றுரைத்த நற்சொ-ளிரையன்றி - யெல்லோர் வைய மிறையோற் களிக்குமால் - வல்லையே சென்மின்வழி.” என்னும் உதாரணத்தானுமுணர்க. இவர் இதுகேட்டு நிரைகொண்டால் அரசன் வஞ்சிகுடி மண்ணசையால் மேற் செல்வனென்பது. ஆண்டு ‡ “எஞ்சா மண்ணசைஇ” என்னுஞ்சூத்திரத்திற்குநியவாறே ஈண்டிக்கூறினார். அது மேல் “முனைகவர்ந்து” (கக) என்பதனுணர்க.

(கு - பு) நாழி - அளத்தற்கருவிகளுள் ஒன்று. இகல் - பகை. அவனாடு - பகைவன்றேயம். அதனை - அப்போரை. நிரையடித்தற்கு - பசுக்கூட்டங்களை ஒட்டிக்கொண்டுவருதற்கு. ஆக்கம் - விருத்தி. “வேந்துவிடு முனைஞர்” என்பதன்பொருள்:—அரசனாள் விடப்பட்டு முனைப்புலங்காத் திருந்த சேனைத்தலைவர், பகைநிலத்தேசென்று களவினாலே பசுக்கூட்டத்தைக்கொண்டுபோந்து பாதுகாத்தலைப் பொருந்துதலுடையதாகும் வெட்சித்தினையென்பது. “படையியங்கரவம்” என்பதன்பொருள். நிரை கொள்ளுதற்கு எழுந்த சேனை படைவீட்டின் புறத்தேசெல்லுதலாலுண்டாகும் ஓசையும, அந்நனம் எழுந்த சேனைவீரர்போய் இரவில் நற்சொற்கேட்டலும். ‘திரைகவுள்’ என்னும் செய்யுட்டுப்பொருள்: திரை கவுள் - சுருண்டகன்னத்தையும், வெள் வாய்-வெள்ளியவாயினையும், திரிந்துவீழ்தாடி-முறுகுண்டி வீழ்ந்த தாடியினையும், நரை-நரையையுமுடைய, முதியோன், என்று உரைத்த நற்சொல்-நின்றுசொல்லிய நன்னிமித்தச்சொல்லான.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், உ.

†	”	”	”	க.
‡	”	”	”	எ.

சீரை அன்றி-பசுக்கூட்டத்தை அளித்துவிடுவதல்லாமல், நீர் எல்லை வையம்-கடலை எல்லையாகவுடைய பூமியையும், இறையோற்கு அளிக்கும்-அரசனுக்குக் கொடாசிற்கும், ஆதலால், வல்லை நீர் வழி சென்மின் - விரைவாக நீர் வழியிற் செல்லுபீராக. எ - று. வஞ்சிமாலைபைச் சூடுதல் பகைமேற் செல்வோர் தொழில். “எஞ்சா மண்ணை-இ” என்னும் சூத்திரம்: “எஞ்சா மண்ணைஇ வேந்தனை வேந்தன், அஞ்சதகச் சென் றடல்குறித் தன்றே.” இ - ன். எஞ்சா மண் நகை இ - குறையாத பூமிபைவிரும்பி, அதனால், அஞ்சதகத் தலைச்சென்று - அங்கே வாழ்வோர்களுக்கு அஞ்சதலுண்டாகும்படி அந்நாட்டிடத்தேசென்று, வேந்தனை வேந்தன் - ஒருவேந்தனை மற்றொருவேந்தன், அடல் குறித்தன்று - அடுத்தலைக்கருதியது வஞ்சித்தினை. எ - று.

12, 18. [சிறுதாம்பு தொடுத்த பசுலைக் கன்றி, னுறுதுய ரலமர னேக்கியாய்மக, ணடுங்குசுவ உரைத்த கையன் கைய, கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்றுய்த்தர, வின்னே வருகுவர் தாயரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா, னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள்:]

17, 18. நன்னர் வாய்ப்புள்—அவர்கேட்ட, நன்றாகிய நற்சொல்,

13, 14. ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அரைத்த கையன்—இடைச்சாதியின் மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளின்மேலே கட்டின கைய ளாய்கின்ற,

12, 13. சிறு தாம்பு தொடுத்த பசுலைக் கன்றின் உறுதுயர் அலமரல் நோக்கி—சிறியதாம்பாலே காலிலே கட்டப்பட்ட வருத்தத்தை யுடைத்தாயிவ கன்றினுடைய முலைபுண்ணுமலறுகின்ற துயராலே தாம்பருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப் பார்த்து,

14, 15. கைய கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தர—கையிடத்தனவாகிய சொடிய கோலைபுடைய இடையர் பின்னேகின்று செலுத்துதலைச் செய்கையினாலே,

16, 17. தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போன் நன்மொழி கேட்டனம்—நிரம்பமேய்ப்பு, துழமுடைய தாயார் இப்பொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றோளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாங்கள் கேட்டோம்;

(கு - பு) தாபரென அஃறிணை உவப்பின்கண் உயர் திணையாகவந்தது.

17. அதனால்—அவன் கூறிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

18, 20. [தெவ்வர், முனைகவர்ந்து கொண்ட திறைபர் வினைமுடித்து, வருத நிலைவர் வாய்வது:] நிலைவர் தெவ்வர் முனை கவர்ந்து கொண்ட திறைபர் வினைமுடித்து வருதல் வாய்வது—நந்தலைவர் வஞ்சிமுடிச் சென்று பகைவர் மண்ணைக்கொண்டு பின் அவரிடத்தேவாங்கிக்கொண்ட திறையினையுமுடையராய் இக்கணம்

தாம் எடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று காங்
கருதிய தன்மையிலே அவர் சிற்றலுண்மை,

18. நல்ல—அவர் அங்கனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்ல
றம் சிகழ்தற்குக் காரணமாகலின் நல்லகாரியம்;

20, 21. [நீ நின், பருவர லெவ்வங் களோமா யோயென:] மாயோய் நீ
நின் பருவரல் எவ்வம் களோ என—மாமமைநிறத்தைையுடையோ
ளே, நீ நின் மனத்தடுமாற்றத்தான் உளதான வருத்தத்தைப்
போக்கென்றுகூற, அதுகேட்டு,

(கு - பு) மாமைநிறம் - நாரூரித்த ஆம்பற்றண்டுபோன்றநிறம்; “நீர்
வள ராம்பற் றும்புடைத்திரள்கா, னாரூரித் தன்ன மதனின்மாமை” என்
பது நற்றிணை, சு.

செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணர்ந்தமையின், மனத்தடுமாற்ற
மென்றார்.

பெருமுதுபெண்டிர் (கக), நல்லோர் (கௌ) போகித் (எ) தூஉய்த்
தொழுது (க) விரிச்சி சிற்ப (கக) அவர்கேட்ட நன்னர் (கௌ) வாய்ப்புள்
(கௌ) ஆய்மகள் (கௌ) கையனாகித் (கௌ) சன்றின் (கௌ) அலமரனோக்கித்
(கௌ) தாயர் இன்னே வருகுவரென்போளுடைய (கௌ) நன்மொழியாக
யாங்கள் கேட்டனம்; அதன்கூற்தால் (கௌ). தலைவர் வருதல் வாய்வுது
(உ௦); நல்லகாரியம் (கௌ); மாயோய் உக, நீ நின் (உ௦) பருவரலெவ்வங்
களையென்று கூற (உக) அதுகேட்டு நீநினைந்து (அஉ) என்க

இங்கனம் பொருள்கூறாமல் தலைவியது இரங்கமிகுநிகண்டு பெருமு
துபெண்டிர் விரிச்சிகேட்டுவந்து தலைவர்வருவாராதல் வாய்வுது; நின் எவ்
வங்களையென்று பல்காலும் ஆறழவிக்கவும் ஆற்றாளாய்த் துயருழந்து (அ௦)
புலம்பொடு (அக) தேற்றியும் திருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த்
தும் (அக) நடுங்கிநெகிழ்த்து (அச) கிடந்தோள் (அௌ) எனப் பொருள்
கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரங்கற்பொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத்
தற்பொருட்டாகாமையுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங்குறித்தல்லது
பிரியானென்பதாஉம், அவன் குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்த
மிகுமென்பதாஉம், அது பாலையாமென்பதாஉம், அவ்வாற்றாமைக்கு இரங்
கல் சிகழ்தால் நெய்தலாமென்பதாஉம் நூற்கூறத்தாலுணர்க.

22. [காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து:] காட்டவுங் காட்
டவுங் கலுழ்சிறந்து காணா—தலைவன் புகழும் மானமும் எடு
த்துக்காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல்சான்ற மாற்றார் பெருமை
கூறிக்காட்டி வற்புறுத்தவும் அன்புமிகுதியாற் கலக்கமிக்கு
இவை அரசற்குவேண்டுமென்று மனத்திற் கருதாதவர்,

கு - பு) இவை - பகைமேற்செலவும் போர்முதலியனவும்.

23. பூப் போல் உண் கண் புலம்பு முத்து உறைப்ப—பூப்போலும்
மையுண்கண்கள் தாரையாகச்சொரியாது தனித்து வீழ்கின்ற
முத்துப்போலும் துளியைத் துளிப்ப, அதுகண்டு,

24. கான் யாறு தழீஇய அகல் நெடும் புறவின்—காட்டாறுசூழ்ந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

25. *சேண் நாறு பிடவமோடு பைம்புதல் எருக்கி—தூரியநிலத்தே நாறுகின்ற பிடவமோடே ஏனைப் பசியதாறுகளையும் வெட்டி,

(கு - பு) பிடவம் - ஒருவகைச்செடி.

26. வேட்டுப் புழை அருப்பம் மாட்டி — பகைப்புலத்துக்குக் காவலாகவிருக்கும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரண்களையழித்து,

(கு - பு) வேடு - வேடச்சாதி. புழை - சிறியவாயில்கள்.

26, 27. [காட்ட, விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ:] காட்ட முள் இடு புரிசை ஏமுற வளைஇ — காட்டின்கண்ணவாகிய முள்ளாலிடு மதுலைக் காவலுறும்படி வளைத்து,

28. [படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி:] புணரி படும் நீரிற் பரந்த பாடி — திரைவியாலிக்கின்ற கடல்போற்பரந்த பாசறைக்கண்ணே கண்படைபெறாது (சுஎ) என்க.

(கு - பு) 'பரந்த பாசறை' எனவும் பாடம். (உச - உஅ) 'கான்யாறுபாடி' என்பது, தொல். பொரு. கூக-ம் சூத்திரம் நச்சினுர்க்கினியருரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

புறவிடத்தே (உச) எருக்கி (உரு) மாட்டி (உசு) வளைஇப் (உஎ) பரந்த பாடியென்க.

29. உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்—தழையாலேவேய்ந்தகூரை ஒழுங்கப்பட்ட தெருவிடத்து,

30, 31. கவலை முற்றம் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண்யானை— நாற்சந்தியானமுற்றத்தே காவலாகின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப் பிணையுடையவாகிய சிறியகண்ணையுடைய யானை,

(கு - பு) கதுப்பு - ஈன்னம்

32, 33. [ஒங்குசிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்தியாத்த, வயல்விளையின் குள குண்ணாது:] ஒங்குசிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிர் மிடைந்து யாத்த இன்குளகு உண்ணாது—வளர்கின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலே விளைந்த நெற்கதிரிடையே நெருங்கப்பட்டுக் கட்டிப்போகட்ட சாவியையும் இனிய * அதிமதுரத்தழையையுந் தின்னாமல்,

(கு - பு) யாத்தவற்றையும் குளகையுமென்க.

33, 34. துதல் துடைத்து அயில்துனை மருப்பில் தம் கையிடைக் கொண்டென — அவற்றாலே தம்நெற்றியைத்துடைத்துக் கூர்மையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பினிடத்தே ஏறட்ட, தம் கையிடத்தே கொண்டுசின்றனவாக,

(கு - பு) ஏறட்ட—ஏற்றிக்கொண்ட.

35, 36. [கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், எல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப:] எல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிற்றிக் கவை முட் கருவியிற் கவளங் கைப்ப—வடமொழி அடியிலேகல்லாத இளைஞர் யானைப் பேச்சான வடமொழிகளைக் கற்றுப்பலகாற் சொல்லிக் கவைத்த முன்னையுடைய பரிக்கோலாலே கவளத் தைத் தின்னும்படி குத்த,

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொரு தொழிலைக்கல் லாத இளைஞரென்றுமாம்.

(கு - பு) பரிக்கோல் - குத்துக்கோல்

37, 40. [சற்றேய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ, ரோடா வல்விற் தூணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கை:]

40. கூடம் குத்திக் கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களை நட்டுக் கயிற்றை வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே, என்றது படங்குகளை.

(கு - பு) படங்குகள் - கூடாரங்கள்.

37, 38. கல் தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப—துகிலைக் காவிக்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த விரதங்களை யுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக்கோலிலே அந்த உடையினை இட்டுவைத்த தன்மைபையொக்க,

38, 39. நற்போர் ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருளின் ற போரிற்கு ஓடாமைக்குக் காரணமான வலியவில்லைச் சேர ளுன்றி அதிலே தூணிகளைத் தூக்கி,

41. பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி—பூத்தொழிலைத் தலையிலேயுடைய எறி கோல்களையுமுன்றி,

பூந்தலை - விகாரம்

41. கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையக் குத்தி,

(கு - பு) கிடுகு - சட்டம்.

42. வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இங்கனஞ்ஞமும் விற்படை யாகிய அரணை தங்களுக்கு அரணாக, இதற்குள்ளேவிட்ட, கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே(சு0) நாற்றிக (நக) குத்தி நிரைத்து

(சுக) வாங்குவில்லரணமென்க (சஉ).

43. வேறு பல் பெரும்படை நாப்பண்—மொழி வேறுபட்ட பலவா கிய பெரிய படைக்குநடுவே,

(கு - பு) வேறு வேறுபாடைகள் பேசப்படும் நாடுகள் பலவற்றி விருந்து வந்தசேனை.

43, 44. [வேறோர், நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோவியக் நேர்பு:]

43, 44. வேறோர் அகம் நேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயி லாக எவ்வாறு முடம்பட்டு,

44. நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி—நெடிய குத்துக்கோலுடனே பண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரையைவளைத்து, கண்டம் - ஆகுபெயர்.

45. குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தல் அம் சிறுபுறத்து மங்கையர் (சஎ)—குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூந்தலசைந்து கிடக்கின்ற அழகினையுடைய சிறிய முதுகினையுமுடைய மங்கையர்,

46, 47. இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர் — இராப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்குந் திண்ணிய ஆகினையுடைய ஒள்ளியவானே விரவினவிறத்தினையுடைய கச்சினுலேபூண்ட மங்கையர்,

(கு - பு) ஆசு - வாளின் உறை.

48, 49. நெய் உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக் கை அமை விளக் கம் நந்துதொறும் மாட்ட—நெய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றூட்கள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைந்த விளக்குக்கள் அவியுந்தொறும் தங்கையிற்பந்தத்தைக்கொளுத்த,

50. நெடுநா வொண்மணி சீழற்றிய நடுநாள் — நெடிய நாக்கினையுடைய ஒள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நடுயாமத்தும், கோயில் பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு. இனி யானை குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றுமாம்.

(கு - பு) வீடுகளில் வேலைகளோய்ந்தபின்பு மணியை அடித்துவிடும் வழக்கமுண்டென்பது “நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்ட”, “யாமங்கொள்பவர் நெடுநா வொண்மணி, யொன்றெறி பாணியி னிரட்டும்” என்றும் நற்றிணைச்செய்யுட்களாலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

51, 52. அதிரல்பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர் சிதர் வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாங்கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதுறுகள் துவலையோடே வருதலையுடைய அசைந்த காற்றிற்கு அசைந்தாற்போல, சிதர் - மெத்தெனவுமாம்.

(கு - பு) புனலி - ஒருவகைப்பூஞ்செடி; பழைய தூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

53, 54. துகில் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஒங்கு நடைப் பெரு மூதாளர் ஏமம் குழ—மயிர்க்கட்டுக்கட்டிச்சட்டையிட்ட அனந்தரினையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்ந்துதிரிய,

(கு - பு) மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு (தலைக்குட்டை). அனந்தர் - கள்ளின் செருக்கு. மெய்காப்பாளர் - அரசன் சரீரத்தைப் பாதுகாப்பவர்கள்.

55, 56. [பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க, டொழுதுகாண் கையர்
தோன்ற வாழ்த்தி:]

55, 56. மாக்கள் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக் காண்கையர்—அறி
வில்லாதோருடைய வாழ்நாளே இத்துணையென்று அளந்தறியும்
பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

(கு - பு) மாக்கள் - விதி விலக்கு அறியாதவர்கள்; “கையறியா மாக்
கள்” என்பது நாலடியார்.

56. தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி—அரசனைவணங்கி விளக்க வாழ்
த்தி,

57. எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்— திரையெறிகின்ற
கடல்குழந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்ற
வனே,

57, 58. நின் குறுநீர்க் கன்னல் இளைத்து என்று ன்சைப்ப—கிடாரத்து
நீரிலேகாண்கின்ற நினது நாழிகைவட்டிலிற் சென்றநாழிகை
இத்துணையென்று சொல்லுகையினாலே,

(கு - பு) குறுநீரென்றது நாழிகைவட்டிலை ; கன்னல் - நாழிகை.

59. [மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை:]

59. மத்திகை வளைஇய 'உடை—புரவியை அடிக்கின்ற சம்மட்டி
வளைந்து கிடக்கின்ற உடை,

59. மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சம்மட்டி மறையும்படி
வடிம்பு தாழ்ந்து பெருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையு
டையினையும்,

(கு - பு) ஆண் உடையையும் புடைவையென்பது பண்டைக்கால
வழக்கு.

60. மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து—சட்டையிட்ட அச்
சம்வருந் தோற்றரவினையும்,

(கு - பு) தோற்றரவு - தோன்றுதல்.

61. வலி புணர் யாக்கை — இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையு
முடைய,

61. வன்கண் யவனர்—தறுகண்மையினையுடைய சோனகர்,

62. புலித்தொடர் விட்ட புனை மாண் நல்லில்—புலிச்சங்கிலிவிட்ட
பட்ட கைசெய்தமாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

63, 64. திரு மணி விளக்கம் காட்டித் திண்ணாண் எழினி வாங்கிய ஈர
றைப் பள்ளியுள்—அழகினையுடைய மாணிக்கமாகிய விளக்கை
எரியவைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற்றிரையைவளைத்த புறவறை
க்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணேசென்று,

65, 66. [உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவிற், படம்புரு மிலேச்ச
ருழைய ராக:] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம்

புகும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவிலை யுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லுஞ் சட்டையிடுஞ் சரவாசிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துதிரிய, உயாநாவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு,

(கு - பு) சரவாசிகள் - சரித்துக்கொண்டே வசிப்பவர்கள் ; இப்பெயரை அசாரவாசிகளென்றுங் கூறுவர் ; ஊமைகளைப் படுக்கையறையின் வாயிலிற்காவலாகவைத்தல் மரபு.

67. மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது—பகைவர் மன மறியாமல் மிக்குச்செல்கின்ற போரை நச்சதலாலே கண்ணுறக் கம்பெறாமல்,

(கு - பு) நச்சதல் - விரும்புதல்.

68, 69. எடுத்து எறி எலகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (எஉ — ஒச்சிவெட்டுகின்ற வாளமுந்துகையினாலே புண்மிக்குப் பிடித்திரளைமறந்த வேழத்தையுள்ளியும்,

(கு - பு) ஒச்சி - உயர்த்தி. பிடி - பெண்யானை. வேழம் - இங்கே ஆண்யானை.

69, 70. [வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பளுஉக்கை துமிய:] வேழத்துப் பளுஉக்கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய—யானையினுடைய பரிய கைகள் பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதைப்பினையுடையவாக அற்றுவிழும்படி,

71, 72. தேம் பாய் கண்ணி நல்லவந் திருத்திச் சோறு வாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும்—தேன்பரக்குமவஞ்சிமாலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை யுண்டாக்கிச் செஞ்சோற்றுக் கடனிறுததுப் பட்டவீரை கினைத்தும்,

(கு - பு) செஞ்சோற்றுக்கடன் - செவ்விய சோற்றை அளித்தவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய உரிமை ; அஃதாவது உண்டவர்கள் தம்மைப் பாதுகாத்தோர் பொருட்டு உயிர்விடுதல் ; “செஞ்சோற்றுக் கடனின்றே கழியேனாகில்” என்பதனாலுமுணர்க (பாரதம்).

72, 74. தோல் துமிபு வைந்துனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவி சாய்த்து உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும்—பக்கரைகளை யறுத்துக் கூரிய முனையினையுடைய அம்புகள் வந்து அழுந்துகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லுண்ணாதே வருந்துக் குதிரைகளை கினைத்தும்,

(கு - பு) பக்கரை - தோலாற்செய்த கலணைமுதலியவை.

75, 76. [ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ்சேர்த்தி:] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகைக் கடகம் முடியொடு சேர்த்தி—ஒரு கையைப் படுக்கையின்மேலேவைத்து ஒருகையிற் கடகத்தை முடியோடேசேரவைத்து,

என்றது - கையிலே தலையைவைத்தென்றாயிற்று.

76. நெடிது னினைந்து—இப்படைநொந்தவளவுக்கு நானே எவ்வாறு பொருமென்று நெடிதாகினைந்து,

77. பகைவர்ச் சுட்டிய படை கொள் நோன் விரல்—பகைவரைக் கருதிவைத்த வாளைப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (அ,க) என்க.

78. நகை தாழ் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி—தனக்கு எக்காலமும் விளக்கந்தங்கும்வஞ்சியைநன்றாகிய வெற்றிநிலைபெறத்திருத்தி,

79. அரசு இருந்து பணிக்கும் பாசறை—பகையரசிருந்து நடுக்கு தற்குக்காரணமான பாசறை,

79. பணிக்கும் பாசறை—* நோய் தீருமருந்துபோலின்றது.

(கு - பு) நோய்தீருமருந்து - நோய்தீர்தற்குக்காரணமான மருந்து.

79 முரசு முழங்கு பாசறை—வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற முரசுமுழங்கும் பாசறை,

80, 84. [இன்றுயில் வதியுநர் காணா யெருழந்து, நெஞ்சாற்றப் படுத்த னிறைதபு புலம்பொடு, நீடுங்னைந்து தேற்றிபு மோடுவனோ திருத்தியு, மையல் கொண்டு மொய்யெனவுயிர்த்து, மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து:]

80 வதியுநன் இன்றுயில் காணான்—தன்னிடத்தேதங்குகின்றவனை இனியதுயில் கொள்ளாதலைக் காணான்,

81. நெஞ்சு ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு—அவன் தன்னெஞ்சந் தான் போகின்றவழியிற் செலுத்துதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

இது † “நிகழ்ந்தது னினைத்தற் கேதுவு மாகும்” என்பதாம்.

81. னிறைதபு புலம்பு—தனதுநிறைகெடுத்ததனிமை,

82 நீடு னினைந்து—இங்கனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வரசியல் நிகழாதென்று னினைத்து,

82. ஓடு வனோ திருத்தியும்—கழலுகின்றவனோயைக் கழலாமற் செறித்தும்,

83. மையல்கொண்டும்—மயக்கங்கொண்டும்,

83. ஓய்யென உயிர்த்தும்—விரைய நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டும்,

84. ஏவுறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து — அம்பு தைத்த

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிச்சூல், உக. “அலர்முலையாயிழை நல்லாய் கதுமெனப் - பேரம ருண்கணென் றோழி யுறீஇப் - வாரஞ் செவ்வ முயிர் வாங்கு - மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடூஇ.”

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்தினையியல், சக.

மயில்போல நடுக்கி*அணிகலங்கள் நெகிழ்ந்து கண் புலம்புமுத்
துறைப்ப (உந.) எனக் கூட்டுத.

80, 82. துயருழந்து தேற்றியும்—அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று
இவள் ஆற்றியிராளென்று துணிந்தும்,

85. பாவை விளக்கிற் பருஉச்சுடர் அழல — பொற்பாவை எந்தி
நின்ற தகளியிலே பரியவிளக்கு நினறெரிய,
விளக்கு - ஆகுபெயர்.

(கு - பு) பாவை விளக்கு - பிரதிமைத்தீபம். தகளி - அகல்.

86. இடம் சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து — தனக்குள்ள இட
மெல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த
எழுநிலையினை யுடைய மாடத்திடத்து,

87. முடங்கிறைச் சொரிதரும் மாத்திரள் அருவி—* மூட்டுவாய்
களினின்றுஞ் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திர
ண்ட அருவிகளினுடைய,

(கு - பு) மூட்டுவாயென்றது கூடுவாய் மூலையை.

88 இன் பல் இமிழ் இசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள்—இனிய பலவா
கிய முழங்குகின்ற ஒசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பரு
வம் பொய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன்
வரவினையே கருதிக்கிடந்தோளுடைய,

89. அஞ்செவி நிறைய ஆலின—அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரி
த்தன;

89, 91. [வென்றுபிறர், வேண்டிபுலங், கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானை
யொடு, விசயம்:]

89. வென்று—வெட்டிவென்று,

89, 91. பிறர் வேண்டி புலம் கவர்ந்த விசயம்—பகையரசர் எக்காலமும்
விரும்பும் நிலங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

90. ஈண்டு பெருந்தானையொடு—திரளுகின்ற பெரியபடையோடே,
அரசன் வினைமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகலின்,
அதுகேட்டுவருகின்ற படையென்பதுதோன்ற ஈண்டுபெருந்தா
னை யென்றார்.

91. வெல்கொடி உயரி—எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடி
யை எடுத்து,

91, 92. வலநேர்பு வயிரும் வளையும். ஆர்ப்ப—வெற்றிதோன்றிக் கொம்
பஞ்சக்குமுழங்க,

௯— பு) எர்பு—எழுந்து, வலன் நேர்பு எனப் பிரித்தலுமாம்.

92, 93. அயிர செறி இலைக் காயா அஞ்சனம் மலர—றுண்மணவிடத்த

* கூடுவாயென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

னவாகிய நெருங்கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல
அவிழ,

(கு—பு) காயா—ஒருவகை மரம். அஞ்சனம்—மை.

94. முறி இணர்க் கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையுங் கொ
த்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னைச்சொரிய,

95. கோடற்குவிழுகை அங்கை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமு
கைகள் அகங்கைபோல விரிய,

(கு—பு) கோடல்—வெண்காந்தள். முகை—அரும்பு.

96. தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப—திரட்சிக் கிறந்த தோன்றி
உதிரம்போலப் பூப்ப,

(கு—பு) தோன்றி - செங்காந்தள்,

97. கானம் நந்திய செந்சீலப் பெருவழி—காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்
திற்பெருவழியிலே,

98, 100. [வானம் வாய்த்த வாங்குதிரர் வசகிற், நிரிமருப் பிரலையொடு
மடமா னுகள், வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்:]

98. வானம் வாய்த்த வரகு—மழைவேண்டப் பெய்தவரகு,

100, 98. எதிர் செல் வெண்மீழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வர
கின்—எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை
சிறுதுவலையைப்பொழியும் முன்பனிதொடங்குந் திங்களிலே
வளிகின்ற கதிரையுடைய வரகிடத்தே,

99. திரி மருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள்—முறுக்குண்டகொம்
பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான்
துள்ள,

(கு—பு) மடப்பம் - அறியாமை, இளமை. மான் பெண்மான்.

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் கிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்துதிரியு
மென்ற கருப்பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கைமிகுதி
கூறிற்று.

மலரக் (௬௩) கால (௬௪) அவிழப் (௬௫) பூப்ப (௬௬) உகள் (௬௭)
கானந்தியபெருவழி (௬௮) என்க.

இவை எல்லாம் வேட்கைவிளைதற்குக் காரணமாயின.

101. முதிர் காய் வள்ளியங்காடி பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால்
முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடி பிள்ளை,

(கு—பு) வள்ளி - வள்ளிக்கிழங்கு.

102. துளை பரி துரக்குஞ் செலவினர்—விரைந்துசெல்லும் பரியை
அதனுமையாமற் கடிதாகச்செலுத்துஞ் செலவினையுடைய
ராய் வந்தவருடைய,

என்றது:—* “வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை, யிடைச் சர மருங்கிற்றவிர்த லிலலை, யுள்ளம் போல வுற்றழி யுதவும், புள்ளியற் கலிமா வுடைமையான.” என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

(கு - பு) ‘வினைவயிற் பிரிந்தோன்’ என்பதன்பொருள்: யாதானும் ஓர்செய்வினையிடத்துப் பிரிந்த தலைவன் அதனைமுடித்து மீண்டுவருங்கால தது, எவ்வளவுகாததூரம் இடையிட்டதாக இருந்தாலும் அவ்விடையின் கணுண்டாகிய அருவழியிடத்துத் தங்கி வருதலில்லை; உள்ளம் செறிந்தா ருமான இடத்தை ஒருகூணத்திற் செல்லுமாறுபோலத் தலைவனானும் சென் றற்றவிடத்தே ஒருகூணத்திற்சென்று உதவிசெய்யும் பறவைகளேபோல விலத்தைதீண்டாத செல்லுதலையுடைய செருக்குற்ற குதிரையைபுடை யாளுதலால். எ - று, உடைமையால் தவிர்தலில்லையென்க.

103. வினைவிளங்கு நெடுந்தேர்பூண்டமாவே—தான் எடுத்துக்கொ ண்ட வினை எக்காலமும் விளங்கும் நெடிதாகிய தேரைப்பூண்ட குதிரை.

தலைவி தன்னிடத்தே வகிகின்றவனை இன்றுயிலக்காணாய் (அ0) நெஞ்சாற்றுப்படுத்த புலம்பாலே (அக) ஓடுவளை திருத்தியும் (அஉ) மையல் கொண்டும் உயிர்ததும் (அங) நடுங்கிநெகிழ்ந்து (அச) பூப்போலுண்கண் புலம்புமுத்துறைப்ப (உஉ) அதுகண்டுதுயருழந்து (அ0) தேற்றியும் (அஉ) வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுகெனக் கருதித் காட்டவுங் காட்டவுங்காணாத வள் (உஉ) பெருமுதுபெண்டிர் (உஉ) எவ்வங்களையெனக்கூற (உஉ) அது கேட்டு நீடுச்சினந்து (அஉ) பெரும்பெயல்பொழிந்த சிறுபுன்மாலையிற் (அ) இட்டசுடர் அழலாசிற்க (அ0) இமிழிசை ஓர்ப்பன்னர் கிடந்தோளுடைய (அஅ) அஞ்செவிசிறையப (அக), பரந்தபாடியிலே(உஅ) அரசிருந்து(எக) ஒருகைபாளையொற்றி ஒருகை (எ0) முடிபொருசேர்த்து (எக) வேழத்தை (அக) புள்ளியும் (எஉ) மாவைச்சிந்தித்தும் (எச) ஒழிந்தோரை உள்ளியும் (எஉ) லிணைந்து (எச) நடுக்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற் (எக) பெரும் படைநாப்பன் வேறோர் (சக) அகம் நேர்பு கண்டநகோலி (சச) யவனர் (சஉ) புலி, யதாடாபி. — நல்லில்லிலே (கஉ) பொழுதளந்தறியுங் (க0) கர்ந்தாய் (சச) கணனல் இளைத்தென்றிசைக்கையினாலே (கஅ), மக் கையா (க) திருமணிவிளக்கங்காட்டி (கஉ) எழினிவாககிய பள்ளியிலே செனப (சச) இளையர் தவளங்கைப்பச் (கக) சுனாயிர் (சஅ) மாட்டப் (சக) பெருமுதாளர் அமருகுழ (கச) மிலேச்சருழையராக (கக) வெண் மணிசிழற்றிய நடுநாளினும் (க0) மண்டமர் நசையார் கண்படைபெரு திருந்து (கஎ) மற்றைநாட் படையோனென்றவிரலுலே (எஎ) வென்று (அக) கண்ணிவலந்திருத்திப் (எஅ) பிறர்வேண்டு புலங்கவார்த (க0) விச

யத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (கக) தூடுபிறக்கொழியப் (க௦க) பெருவழி
யிலே (க௭) வயிரும் வுணையுமார்ப்ப (கஉ) ஈண்டு பெருந்தானையோடே
(க௦) துணைபரிதாசுக்கு செலவினையுடையராய் வந்தவருடைய (க௦உ)
தேர்ப்புண்டமா (க௦௩) ஆலின் (அக) வென வினைமுடிக்க.

* “செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறி
தத றவாச்சி யாகும்” என்பதனால் வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுமென்
வணர்க.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார்செய்யுள் செய்தாரென்
றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர் கூறும்பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு
பொருந்தாமையுணர்க.

காவிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார்மகனார் நப்பூதனார்
பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கனியர்
சேய்தவரை முற்றிற்று.

வேண்பா .

க. வண்டடை கண்ணி வளர்ச்சி வாணெடுங்கண்
சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ-தென்றுகொல்
கன்றெடுத் தோச்சிக் கனிவிளவின் காயுகுத்துக்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை.

உ. புனையும் பொலம்படைப் பொங்குணைமான் றிண்டேர்
துனையுந் துணைபடைத் துன்னார் - முனையு
ளடன்முகந்த துணை யவர்வரா முன்ன்க
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

